

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2019 r. — International Personal Finance Investments/Komisja**(Sprawa T-493/19)**

(2019/C 312/29)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: International Personal Finance Investments Ltd (Leeds, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: M. Anderson, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2019) 2526 final z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych, w zakresie w jakim dotyczy ona strony skarżącej;
- w przypadku gdyby zaskarżona decyzja nie została uchylona w całości, (a) stwierdzenie jej nieważności w zakresie w jakim odnosi się do przewidzianego przepisami rozdziału 9 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy podatkowej (międzynarodowe i inne przepisy) z 2010 r.] zwolnienia podatkowego dopasowanych odsetek, (b) nakazanie aby przy ustalaniu kwoty pomocy podlegającej zwrotowi zostały uwzględnione straty, ulgi lub zwolnienia, które przysługiwały podatnikowi w czasie, gdy korzystał ze zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych lub które przysługiwałyby mu w tym czasie, gdyby nie korzystał ze zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych, nawet jeśli prawo do skorzystania z tych strat, ulg lub zwolnień uległo przedawnieniu zgodnie z prawem brytyjskim;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zgodnie z zarzutem pierwszym, strona pozwana nie wykazała, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup stanowi korzyść w każdym przypadku, w którym podatnik skorzystał ze zwolnienia. W dalszej kolejności strona skarżąca podnosi, że zdecydowała się skorzystać ze zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych, rozważając początkowo 75 %, nie biorąc jednak pod uwagę tego, że wymiar należnego podatku mógłby być niższy, gdyby przeprowadziła analizę na podstawie kryterium istotnych funkcji decyzyjnych i zarządczych, przewidzianego przepisami sekcji 371EB rozdziału 5 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy podatkowej (międzynarodowe i inne przepisy) z 2010 r.]
2. Zgodnie z zarzutem drugim, nie doszło do interwencji państwa, ani też do wykorzystania zasobów państwowych. Strona skarżąca podnosi, że strona pozwana nie wykazała, że korzystanie ze zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych z pewnością prowadziło do obniżenia wymiaru brytyjskiego podatku dochodowego od osób prawnych.

3. Zgodnie z zarzutem trzecim zwolnienie podatkowe dla finansowanie grup kontrolowanych spółek zagranicznych nie sprzyja niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów. Strona skarżąca podnosi, że strona pozwana popełniła błąd (i) zbyt wąsko definiując ramy odniesienia, ograniczając je do przepisów wspomnianej części 9A, zamiast ująć je szeroko, odwołując się brytyjskiego systemu podatku dochodowego od osób prawnych; (ii) nie rozumiejąc, że przepisy rozdziału 9 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy podatkowej (międzynarodowe i inne przepisy) z 2010 r.] nie stanowią odstępstwa od przepisów rozdziału 5 tej ustawy; oraz (iii) nie uznając, że nawet jeśli przepisy wspomnianego rozdziału 9 stanowiłyby odstępstwo od przepisów rozdziału 5 byłoby to uzasadnione charakterem i ogólną strukturą części 9A ustawy.
4. Zgodnie z zarzutem czwartym, zwolnienie podatkowe dla finansowanie grup kontrolowanych spółek zagranicznych nie wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Strona skarżąca podnosi, że strona pozwana błędnie uznała, że zwolnienie podatkowe dla finansowanie grup kontrolowanych spółek zagranicznych może mieć wpływ na wybory dokonywane przez grupy wielonarodowe w zakresie lokalizacji ich funkcji finansowych w ramach grupy oraz siedziby głównej w ramach UE, w szczególności ze względu na brak równych szans i obowiązywania przed 2016 r. przepisów dotyczących kontrolowanych spółek zagranicznych w 15 innych państwach członkowskich.
5. Zgodnie z zarzutem piątym, zwolnienie podatkowe dla finansowanie grup kontrolowanych spółek zagranicznych nie zakłóca, ani nie grozi zakłóceniem konkurencji. Strona skarżąca podnosi, że strona pozwana nie wykazałaby zwolnienie podatkowe dla finansowanie grup kontrolowanych spółek zagranicznych z pewnością prowadziło do obniżenia wymiaru brytyjskiego podatku dochodowego od osób prawnych, oraz że zwolnienie podatkowe dla finansowanie grup kontrolowanych spółek zagranicznych nie zakłóca konkurencji w świetle argumentów podniesionych w ramach zarzutu czwartego.
6. Zgodnie z zarzutem szóstym, odzyskanie zarzucanej pomocy byłoby sprzeczne z ogólnymi zasadami prawa UE. Strona skarżąca podnosi, że stosowanie kryterium funkcji decyzyjnych i zarządczych nie spełnia wymogu pewności prawa, że system prawny Zjednoczone Królestwo przewidywał zakres swobodnego uznania umożliwiający ustosunkowanie się do rzeczonyj niepewności oraz że strona pozwana naruszyła swój obowiązek przeprowadzenia pełnej analizy wszystkich istotnych czynników. Nakazując odzyskanie pomocy Komisja naruszyła art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) nr 2015/1589 ⁽¹⁾, który zakazuje odzyskiwania pomocy, jeżeli byłoby to sprzeczne z ogólną zasadą prawa UE.
7. Zgodnie z zarzutem siódmym, selektywna korzyść zostałaby wyeliminowana, a odzyskiwanie pomocy nie byłoby konieczne, gdyby Zjednoczone Królestwo rozszerzyło z mocą wsteczną zwolnienie podatkowe dla finansowanie grup kontrolowanych spółek zagranicznych na pożyczki udzielane jednostce dominującej lub pożyczki udzielane osobom trzecim. Strona skarżąca podnosi, że strona pozwana nie uznała, że podjęcie takich działań wyeliminowałoby jakąkolwiek selektywną korzyść (zakładając wstępnie, że taka korzyść istnieje) i że w takim przypadku nie doszłoby do przyznania niezgodnej z prawem pomocy państwa, podlegającej następnie odzyskaniu.
8. Zgodnie z zarzutem ósmym, przy ustalaniu kwoty pomocy podlegającej zwrotowi należy uwzględnić straty, ulgi lub zwolnienia, które przysługiwały stronie skarżącej w czasie, gdy korzystała ze zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych lub które przysługiwałyby jej w tym czasie, gdyby nie skorzystała ze zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych, nawet jeśli prawo do korzystania z rzeczonych strat, ulg lub zwolnień uległo przedawnieniu zgodnie z prawem brytyjskim. Strona skarżąca twierdzi, że jest to prawidłowa interpretacja motywu 203 zaskarżonej decyzji. W zakresie, w jakim przyjęto jednak inną interpretację tego motywu, zaskarżona decyzja jest wadliwa, ponieważ nieuwzględnienie przywołanych strat, ulg lub zwolnień prowadziłyby do zawyżenia kwoty pomocy, które prowadziłyby do zakłóceń rynku wewnętrznego.
9. Zgodnie z zarzutem dziewiątym, strona skarżąca twierdzi, że strona pozwana nie uzasadniła swych ustaleń dotyczących zwolnienia podatkowego dopasowanych odsetek i nie przeprowadziła pełnej analizy wszystkich istotnych czynników. Strona skarżąca twierdzi, że strona pozwana nie dokonała rozróżnienia pomiędzy trzema odrębnymi zwolnieniami przewidzianymi w przepisach przytaczanego rozdziału 9, które funkcjonują niezależnie i nie zrozumiała, że zwolnienie podatkowe dopasowanych odsetek nie zastępuje kryterium funkcji decyzyjnych i zarządczych oraz że istnienie zwolnienia podatkowego dopasowanych odsetek (które jest nierozzerwalnie związane z przepisami ograniczającymi możliwość odliczenia kosztów odsetek) w przywołanym rozdziale 9 wskazuje, że strona pozwana popełniła błąd wąsko definiując ramy odniesienia, ograniczając je do przepisów części 9A wyżej wymienionej ustawy podatkowej, zamiast ująć je szeroko, odwołując się do brytyjskiego systemu podatku dochodowego od osób prawnych

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015 L 248, s. 9).